

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Temporal construals of bare predicates in Mandarin Chinese

Sun, H.

Citation

Sun, H. (2014, December 4). *Temporal construals of bare predicates in Mandarin Chinese*. *LOT dissertation series*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/29991>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/29991>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/29991> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Sun, Hongyuan

Title: Temporal construals of bare predicates in Mandarin Chinese

Issue Date: 2014-12-04

Samenvatting in het Nederlands

Het Mandarijn wordt traditioneel beschouwd als een ‘tempusloze’ taal, omdat het geen morfologisch tijdsmarkering kent zoals dat wel het geval is in de zogenaamde ‘tempusdragende’ talen zoals het Engels. In plaats daarvan heeft het grammaticale systeem een aantal aspectuele markeerders die informatie geven over het perspectief van de door het predicaat beschreven eventualiteit.

Terwijl de temporele interpretatie van zinnen met overt morfologisch aspect in het Mandarijn in de literatuur al uitgebreid besproken is, is het onderzoek naar de temporele interpretatie van kale predicaten – d.w.z. predicaten zonder enige overte aspectuele markeerder na het werkwoord of aan het eind van de zin – onderbelicht gebleven.

Het onderzoek waarvan hier verslag gedaan wordt laat zien hoe zorgvuldig onderzoek naar de temporele interpretaties van zinnen zonder overte morfologie kan leiden tot nieuwe generalisaties over temporele referentie in het Mandarijn die niet alleen empirisch goed gefundeerd zijn, maar bovendien nieuwe inzichten opleveren.

Wat de kern van dit proefschrift is en wat het een originele bijdrage aan de discussie maakt, is dat het het eerste systematische onderzoek en de eerste gedetailleerde theoretische analyse is van de temporele interpretatie van zinnen in het Mandarijn met kale predicaten.

Het proefschrift is als volgt ingedeeld:

Hoofdstuk 1 presenteert de uitgangspunten van dit onderzoek aan de hand van een overzicht van de variatie in de temporele interpretatie van kale predicaten in verschillende talen. Een aantal voorstellen dat in de literatuur is gedaan – zowel voor het Mandarijn als voor andere talen zonder morfologisch tijdsmarkering – passeert kort de revue om te verduidelijken wat de tweedeling tempusdragend/tempusloos precies inhoudt, in zowel theoretische als empirische zin, met het oog op morfologie, syntaxis en semantiek.

Hoofdstuk 2 presenteert de theoretische achtergrond van tempus en aspect die ten grondslag ligt aan de in dit proefschrift ontwikkelde voorstellen door twee benaderingen van temporele semantiek kort te bespreken: de zogenaamde *tense logic* semantiek en de *referentiële* benadering van tempus. Hierbij worden kwesties zoals het verschil tussen lexicaal en grammaticaal aspect en interacties tussen tempus en aspect uitgebreid belicht. Wij presenteren vervolgens het *event semantics* systeem van Katz (2003) en Kratzer (1998), dat de basis vormt voor een van de kernhypotheses van dit proefschrift.

Bij hoofdstuk 3 begint ons onderzoek naar temporele referentie in kale zinnen in het Mandarijn. Hier worden de temporele interpretaties van predicaten uit de verschillende Vendleriaanse aspectuele werkwoordsklassen bekeken, waarbij een contrast tussen statische en eventieve predicaten naar voren komt: alle statische predicaten kunnen namelijk zonder aspect verschijnen, hetgeen tot statische interpretaties leidt, terwijl eventieve predicaten overt aspect nodig hebben om episodische interpretaties te krijgen en kale eventieve predicaten alleen generieke interpretaties opleveren. Vervolgens wordt dit contrast verklaard door de hypothese dat statische en eventieve predicaten niet dezelfde denotaties hebben, een voorstel dat vooral geïnspireerd is door de klassieke Davidsoniaanse benadering van argumentstructuur: eventieve predicaten drukken eigenschappen van gebeurtenissen uit, terwijl statische predicaten de eigenschappen van tijden tot uitdrukking brengen. Daarna presenteert dit hoofdstuk een aantal argumenten tegen een aantal alternatieve analyses van de temporele interpretatie van kale predicaten in het Mandarijn en bespreekt het een aantal schijnbare tegenvoorbeelden tegen de hier gepresenteerde generalisaties.

Hoofdstuk 4 bekijkt zinnen met kale eventieve predicaten om te verklaren waarom ze altijd generieke interpretaties opleveren. Na een overzicht gegeven te hebben van verschillende theoretische benaderingen – kwantificatieel, aspectueel en modaal – van genericiteit, pleiten we voor een kwantificatiele benadering van generieke zinnen, waarbij de generieke interpretatie van zinnen met kale eventieve predicaten uiteindelijk worden toegeschreven aan overte kwantificatiele bijwoorden of een coverte Q.

Hoofdstuk 5 onderzoekt de toekomstige-tijdsinterpretatie van kale zinnen. We stellen vast dat bijwoorden die de toekomstige tijd uitdrukken, in tegenstelling tot bijwoorden die verleden en tegenwoordige tijd uitdrukken, niet zelf de temporele referentie van kale zinnen kunnen bepalen. Dit hoofdstuk pleit, mede op basis van allerlei empirisch materiaal, voor een analyse die ervan uitgaat dat het Mandarijn wel tempus kent, namelijk een NONFUT-tempus dat de temporele referentie van kale zinnen beperkt tot niet-toekomstige tijden (zie Matthewson 2006). De opvallende gelijkenis tussen zinnen met een ‘kaal futurum’ in het Mandarijn en zgn. ‘*futurate*’ zinnen in het Engels en het Frans leidt tot de conclusie dat de futurum-interpretaties zowel in talen met morfologisch tempus als in tempusloze talen voortkomen uit dezelfde semantische component, een modaal ingrediënt dat een *plan* impliceert. Het Mandarijn verschilt van het Engels/Frans doordat Mandarijnse zinnen met een kaal futurum geen tegenwoordige tijd uitdrukken, maar eerder een *niet-toekomstig plan*.

Hoofdstuk 6 sluit het proefschrift af met een recapitulatie van de generalisaties die in de vorige hoofdstukken aan de orde zijn geweest. Hierbij wordt geresumeerd hoe deze generalisaties worden opgenomen in de voorgestelde set van hypothesen. Vervolgens worden er nieuwe perspectieven voor toekomstig onderzoek voorgesteld waarbij we vooral aandacht vragen voor variatie in de temporele interpretatie in verschillende tempusloze talen en voor de variatie in ingebedde bijzinnen in het Mandarijn zelf. Deze inzichten gelden niet alleen voor het Mandarijn maar ook voor andere tempusloze talen en – nog belangrijker – zelfs voor tempusdragende talen, waardoor nieuwe empirische generalisaties, raadsels en vragen kunnen worden geformuleerd die in toekomstig theoretisch en typologisch onderzoek op empirische wijze getoetst en beantwoord kunnen worden.

